

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Heiko Koelzsch

Strona pozwana: État du Grand-Duché de Luxembourg

Pytania prejudycjalne

Czy norma kolizyjna określona w art. 6 ust. 2 lit. a) konwencji rzymskiej z dnia 19 czerwca 1980 r. o prawie właściwym dla zobowiązań umownych⁽¹⁾, stanowiąca, że do umów o pracę stosuje się prawo państwa, w którym pracownik zazwyczaj świadczy pracę, powinna być interpretowana w taki sposób, że w przypadku gdy pracownik świadczy pracę w wielu państwach, ale regularnie wraca do jednego z nich, należy uznać to państwo za państwo, w którym pracownik zazwyczaj świadczy pracę?

⁽¹⁾ Konwencja rzymska z 1980 r. o prawie właściwym dla zobowiązań umownych, otwarta do podpisu w Rzymie w dniu 19 czerwca 1980 r. (Dz.U. L 266, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 21 stycznia 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-35/10)

(2010/C 80/31)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: A. Margheli i J. Sénéchal, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie przyjmując wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz zmieniającej dyrektywę 2004/35/WE⁽¹⁾, a w każdym razie nie podając tych przepisów do wiadomości Komisji, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 25 tej dyrektywy.

— obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy 2006/21/WE upłynął w dniu 30 kwietnia 2008 r. Tymczasem na dzień wniesienia niniejszej skargi strona pozwana nie przyjęła jeszcze wszystkich przepisów niezbędnych do transponowania tej dyrektywy, a w każdym razie nie poinformowała o nich Komisji.

⁽¹⁾ Dz. U. L 102, s. 15.

Skarga wniesiona w dniu 22 stycznia 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-36/10)

(2010/C 80/32)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Sipos i J.B. Laignelot, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie przyjmując wszystkich środków w celu dokonania prawidłowej transpozycji art. 12 ust. 1 akapit drugi dyrektywy Rady 96/82/WE z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi⁽¹⁾, zmienionej dyrektywą 2003/105/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2003 r.⁽²⁾, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy tej dyrektywy;

— obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W swej skardze Komisja Europejska podnosi, że strona pozwana nie wprowadziła prawidłowo w życie przepisów art. 12 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 96/82/WE w Regionie Bruksela-Stolica. W celu zapobieżenia poważnym awariom i ograniczenia ich konsekwencji przepis ten nakłada bowiem na państwa członkowskie zobowiązanie do zapewnienia, aby w swojej polityce zagospodarowania przestrzennego uwzględniała potrzebę utrzymania w dłuższej perspektywie właściwych odległości pomiędzy zakładami objętymi dyrektywą a obszarami takimi jak obszary mieszkalne, nieruchomości i miejsca powszechnie dostępne czy tereny rekreacyjne, o których